

ION-LIST

LETO VI

LIST ZA DOBRO VOLJO IN SMEH IZHAJA VSAKO SREDO

ŠTEV. 14

NELJUBE PADAVINE

Meteorološko najavljeni črni oblaki so se ustavili nad Madžarsko. Iz njih pa se ni usul dež, temveč večje število novih sovjetskih vojakov. S tovrstnimi padavinami že tako ali tako preveč blagoslovljena dežela v skrajnem nezadovoljstvu le še preklinja v najčistejši madžarščini, ki je pa v Moskvi nikakor nočejo razumeti.

PREDVIDEVATI JE...

... da bo Amerika priznala obe kitajski vladi. Skoraj zanesljivo pa lahko trdimo, da se ti dve vladi ne bosta priznali. Tako bo kljub priznanju obeh vlad vladalo na Kitajskem še v naprej dvovladno brezvladje.

OPRAVIČENO RAZBURJENJE

Italijanska policija je te dni zaprla bivšega Ribbentropovega svetnika Wagnerja. Aretirani se nad tem strašansko razburja, češ da ima Italija za zapliranje dovolj domačih fašistov in pravi, da naj puste inozemce pri miru.

NA PREŽI!

Francoski novinarji so že nekaj dni in noči dežurno na preži pri vseh vlakih, ki prihajajo iz Belgije v Francijo. Zeleli bi namreč takoj ob prestopu meje intervjuvati iz Moskve najavljenega povratnika Thoreza — še preden mu kakšna pljučnica ne prestreže dar govora in nit življenja.

ŠVICARSKI TURISTI

se skozi Trst niso smeli peljati v jugoslovanskih avtobusih. Tržaški župan Bartoli jim je namreč povedal, da bi jih lahko napadli atentatorji, ki se bore za italijanstvo Trsta. Na vprašanje Svicarjev, zakaj takšnih elementov v Trstu ne spravijo na varno, je Bartoli dejal, da se ne bi rad z njimi tudi sam znael v policijskih zaporih.

PRESELJEVANJE

Iz sovjetske cone Nemčije so Rusi sklenili preseliti vse prebivalstvo mesta Dessau, ki bo postalo središče letalske industrije. Po zadnjih podatkih sodeč pa bo izselitev zajela le nekaj odstotkov prebivalstva, ker jo je pretežna večina meščanov že sama popihala v Zahodno Nemčijo.

V ITALIJANSKEM SENATU...

... se že teden dni niso stegli. Pojav je pripisati dejstvu, da v senatu že teden dni ni bilo nobene seje.

SLISATI JE...

... da bodo mašniki odslej pri mašah uporabljali slavno pijačo Coca Cola. Do spremembe bo prišlo zato, ker je Vatikan eden izmed glavnih delničarjev tovarne Coca Cola in mu ni vseeno, kolikšne bodo ob koncu leta dividende!

STRAH

Nekaj potrošnikov je zvedelo, da bo zmanjkalo prahu...

Resk:
PISMO IZ KOREJE

Zdaj minister Ou En Laj — res ne vem kako in kaj — je pristal na zamenjavo z nami, ki smo odnesli glavo. Slišal sem, da je naš »Brat« tudi rekel	zadnjikrat, da se siriinja s Kitajci, (ki lep čas so bili zajeti!) A baje ni več tako, Peking misli zdaj z glavó. ki jo je nekoč Stalin	deponiral v naffalin. Ce izjava je resnična, bo rešitev čisto mična: Nič več vojne, bomb in min — spet se vidiva: Cun - Cini!
--	---	--

NA ČESKEM NI PREMOGA

Za 66 odstotkov so na Češkem letos zmanjšali obroke premoga. Vzrok tega je povečana potreba po premogu v Rusiji. K sreči, pravijo, nimajo Rusi zasedenega severnega tečaja, ker bi tam sicer v najkrajšem času zmanjkalo — ledu!

100 BESED

»Szabad nép«, madžarsko uradno glasilo, je razpisal nagrado za najboljšo zgodbo iz vojaškega življenja, ki ne sme imeti več kot 100 besed. Najboljša je bila — seveda je zato tudi niso mogli objaviti — tista, kjer se avtor iz »varnostnih razlogov« ni podpisal. Glasila pa se je:

»V našem vojaškem taborišču imamo latrino. Desko, ki nanjo sedeš, so naši fantje našagali.«

To je 14 besed. Ostalih 86 besed pa je povedal naš ruski inštruktor, ko je prilezel iz jame. Vendar te niso za tisk...

POMLADNE BOLEZNI

Včasih iz vzhoda dobili smo čaj, riž in svilene tkanine. Danes, ko vzhodne dežele so raj, leglo je tamkaj angine, pljučnic nevarnih, možganske kapi — drugih bolezni tam kar mrgoli. Ko je premodri pred tedni končal, v Moskvi glavé so staknili. »Plan za bolezni je nujen postala, tak so na seji sklenili: Prvi po planu je Gottwald umrl, v Moskvi je pljučnico staknil. Piecka sosedov je konec potrl, planu se komaj je zmaknil. Kdo bo naslednji, le malokdo ve, koga so v Kremlju izbrali. Dokler pa svet kandidata ne zve, vsi prav slabó bodo spali.

HUMORISTI BRALCEM

(Ob izgubi nekaterih barv)

Čprav so barve v tiskarni podražili, humorja našega nam vendar niso vzeli. Zaradi tega šal ne bomo opustili, kot prej, ali morda še bolj bomo veselji. Če bo oprema zdaj bolj enostavna, pa bo zato vsebina bolj zabavna!

DVA SLABA »VICA«

— V Sovjetski zvezi je nastopila velika stanovanjska kriza...
— Zakaj?
— To je pa zelo enostavno! Zaradi amnestije so vsi ti amnestirani reveži ostali brez strehe...

»Kaj pravite k temu? Tudi Thorez gre domov...«
»No, seveda! Tudi on je pomiloščen...«

KRATKE NOVICE

Yves Fargue, predsednik francoskega odbora partizanov miru se je pri vožnji z avtomobilom v Sovjetski zvezi smrtno ponesrečil. Ni še znano, kako se bo ponesrečil Thorez, ko bo prišel na vrsto.

Majhna darila — veliki prijatelji

— Dovolite, signor presidente, majhno darilo, ki vam je tukaj v Trstu zelo potrebno!

NOBELOVA NAGRADA

Tuje radijske postaje javljajo, da se komisija za podelitev Nobelove mirovne nagrade bavi z mislijo, da bi podelila to nagrado Malenkovu, če bi se izpolnile mirovne ponudbe Sovjetske zveze.

V tej zvezi sporočajo iz Moskve, da se je Malenkov, ko je slišal to novico, ves obupan prijel za glavo in vzkliknil:

— Naj mi sedaj res še podelijo to nagrado — kako naj še komu na svetu dopovem, da sem dostojen naslednik batjuške Stalina?!

SMENA GENERACIJ

»Aljošenko, ali je res, da so izpustili tvojega dedka?«
»Da, morali so ga, sicer ne bi imeli kam zapreti očeta!«

SRECA

Aleksej Sergejevič je zadihal iz polnih pljuč, objel še zadnjikrat s pogledom poslopje jetnišnice, ki jo je zapuščal in zavzdihnil:

»Kakšna sreča, da sem se držal v življenju vedno nasvetov batjuške Sergeja, ki je vedno trdil: »Ce nimaš, je bolje ukrasti, kakor pa godrnjati, da nimaš! In prav je imel! Ce bi samo godrnjal, bi danes kot politični ne bil deležen amnestije!«

VELIKA JEZA DOLGO TRAJA

V italijanski lovski zakon so vnesli te dni spremembo. Vsi lovski termini ostanejo nespremenjeni, le lov na galebe je od sedaj prost. Razen tega so pa razpisali na vsak odstrel še posebno nagrado — križec za zasluge.

EMIGRANTSKA

Ko je reprezentant svetovnega prvaka v hokeju na ledu Češkoslovaške Pepi Maleček hotel emigrirati v Zahodno Nemčijo, si je kakor njegovi ostali kolegi nabavil peruanski potni list s tujim imenom.

Obmejni uradnik je dolgo ogledoval potni list, nato zopet Malečka in zopet potni list. Končno mu je vrnil potni list in tibo dejal:

— Pri moji veri, gospod Maleček, vi ste postednj! Peruanec, ki ga še pustim preko meje!

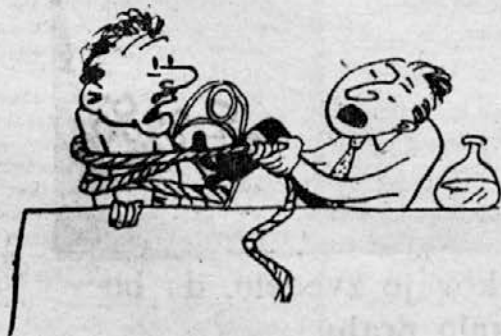
Sodobni Hamlet

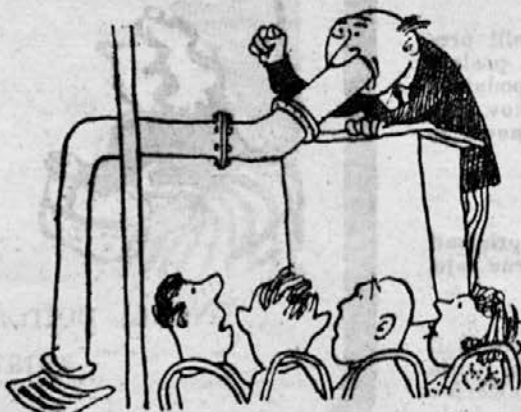
Hamlet: »Upravljati ali ne upravljati gledališče — to je sedaj vprašanje...«

Sepetalka: »Oprostite, toda saj tega vendar ni v režijski knjigi...!«

V BESEDI IN SLIKI

... Svoj govor bom navezal na tovariša predsednika...

... ki je lepo kanaliziral diskusijo...

... da se bomo še nadalje čim bolj zalagali...

NOVATOR

Pomembnega novatorja so odkrili v osebi upravni-ka planinskega doma v Kamniški Bistrici. Ta tovarš je namreč iznašel bu- teljke, ki imajo obliko so- da in so tudi prav tako ve- dlike. Vino iz teh butelj- ni prav nič dražje kot iz na- vadnih butelj, le da ima to odliko, da se človek po njem ne more opijaniti.

V tej zvezi opozarjamo vse gostilničarje, da je ta izum zavarovan s patentom in da bodo vsi posnemalci prišli pred sodišče za za- štito avtorskih pravic.

KONKURENCA

»Pri nas v Ameriki pogo- stijo v boljših trgovinah kupce z brezplačnim pri- grizkom!« je pripovedoval naš ameriški rojak, ko je obiskal Gorenjsko.

»To vse ni še nič!« so mu dejali v Lescah. »Mi imamo trgovino, ki obdari vsake- ga kupca brezplačno z naj- boljšimi vonjavami — pri- stino gorenjskimi. Tam bli- zu imajo namreč pravo to- pravcavo greznico, ki je prav iz teh razlogov sploh ne pokrivajo!«

TRIJE MOLČECI

Stirje kolesarji so sedeli v vaški krčmi za mizo. Dol- go časa so molčali. Potem pa je prvi vzdihnil in za- klel.

Kmalu na to je vzdihnil in grdo zaklel še drugi.

Cez nekaj časa je vzdih- nil in zaklel še grje tudi tretji.

Cetrti pa je končno jezno dejal:

»No, fantje, sedaj pa je že skrajni čas, da se neha- te pogovarjati o tem, ka- ko izgleda cesta med Bene- diktom in Ščavnico...!«

(Važna opomba uredništva)

Resnici na ljubo pripomi- njamo, da tega sestavka ni napisal pravi Obmurski Fli- kač, temveč njegov na- mestnik. Kot smo že poro- čali, je namreč naš Flikač izgubil brez sledu v prahu na murskosoboških ulicah. Strokovnjaki, ki smo jih poklicali na pomoč, so eno- glasno izjavili, da je prah tako gost, da je le malo upanja za Flikačevo rešitev. V zvezi s tem prosimo tihga sožalja.

SIROMAK

»Kakšni časi, kakšni časi? Ze tri dni sem popolnoma tešč!«

»Seveda! Smrdiš pa že na sto korakov po alkoholu!«

»Jasno! Saj ga že tri dni pijem na tešč!«

KOLJUBLJANSKE

TOLAŽBA

Prvenstvena tekma. Sodnik opazi, da igrišče nima predpisanih belih mejnih črt in protestira:

»Ne dovolim tekme, dokler ne bodo vse mejne črte vidno označene!«

Kapetan domačega moštva ga potolaži:

»Ali se je vredno razburjati zaradi tega? Poglejte, še pri pošti, kjer je vedno morje ljudi, nimajo mej- nih črt! Da vam pa nihče ne bo mogel ničesar oči- tati, pa od časa do časa tudi vi — žvižgajte!«

KONČNO — REŠITEV

Končno so našli v Ljub- ljani genialno rešitev problema železniškega prehoda pred Beži- gradom!

DOBRA PRIMERA

»Tale Janez je reven tako kot... kot mesto Ljub- ljanale«

»Tega ne razumem...«

»No, niti ure nimate«

UMETNIŠKI REALIZEM

Mala Mojca vneto nekaj riše. Bratec jo vpraša:

»Mojca, kaj pa rišeš?«

Mojca se odreže:

»Kaj ne vidiš, da sem risala ljubljanski Turist- hotel?!«

»Ampak, Mojca, na papirju ni niti sledu o kakšnem Turist-hotelu!«

»Seveda, saj tudi v resnici še ni o hotelu niti sledu, čeprav ga že tako dolgo gradijo!«

NEDOSTOJNO

Mlada gospa sreča na ce- sti pobalinčka, ki prav po moško kadi in mu reče:

— Kaj bi neki rekel tvoj oče, če bi vedel, da kadiš?

Paglavcev pljune, pogleda gospo in reče:

— Poslušajte, kaj bi pa rekel vaš mož, če bi vedel, da nagovarjate na cesti tuje moške?

PRETIRANE ZAHTEVE

— Tovariš natakari! Po- glejte si tole, prosim! Na- ročil sem kokoš, vi ste mi pa prinesli samo kosti in kožo!

— Kako pa — ali morda želite, da vam prinesem še perje?

NAJSLABŠA PRVOAPRILSKA...

je bila brez dvoma tista o podražljiv časopisnega papirja!

OSTER PROTEST

Spodaj podpisani Jaka Pisun odločno protestiram proti dejstvu, da na Trgu republike (nekdanj Kongre- sni trg) ni niti enega go- stinskega obrata. Ker sem doslej stanoval v predelu Ljubljane, ki je bogat na gostilnah in zabaviščih in kjer je razgrajanje pijan- cev prijeten vsakdanji po- jav, me je nekajdnevno bi- vanje v novem stanovanju na Trgu republike spravilo tako iz ravnotežja, da je moje zdravje resno ogrože- no. Na tem trgu vlada nam- reč takšen mir, da cele noči ne morem spati. Zato pro- sim odgovorne činitelje, naj moji prošnji čim prej ugo- dijo.

Jaka Pisun, l. r.

CEMU KOMPPLICIRANO?

»Cemu komplicirano, ko je lahko enostavno?« si je mislil neki predsednik ne- ke sindikalne podružnice v nekem ljubljanskem pod- jetju in je kar na svojo roko spremenil ter postavil kar 4 od vsega 8 uslužben- cev na kandidatno listo za volitve delavskega sveta, kot so jo že sprejeli na množičnem sestanku.

»To je nedovoljeno pose- ganje v moje funkcije!« se je talsti predsednik sindi- kata strašno razburil, ker je predsednik delavskega sve- ta na sodišču zahteval raz- veljavanje volitev!

NEOBVEZNI RAZGOVORI

— All si bral, da bodo zaradi varčevanja vzeli 7 tisoč državnih avtomobilov iz prometa?

— Kako, hudiča, kdo bo pa potem ob nedeljah sploh še na Bledu?

— Zakaj na Bledu? — Saj to je v Grčiji!

BREZ BESED

DANKS KINO EN DAN ŽIVLJENJA Jokinja

V ZNANJU JE MOČ

»Kaj pa bereš? Napo- leonov življenjepis? Pa si že prišel do tja, ko so ga izgnali na otok Elbo?«

»Nikar mi ne pripoveduj vsebine naprej! Potem res nimam nobenega užitka več, če že vem, kako se konča!«

SODOBNA TRNJULČICA

Babica pripoveduje:

»Nekoč je živel deklica, ki ji je bilo ime Trnjulči- ca. Nekoč lepega dne se je pri igri pičila v svoj majhni prstek — in kot bi mignil so zaspali vsi: oče, mati, služabniki, kuharji, stražarji in celo pes čuvaj, skupaj s Trnjulčico. Ves grad pa je pričelo obrašča- ti tako gosto trnje, da je bilo skoro prav tako nemo- goče priti do speče Trnjul- čice...«

...kot do direktorja Lesno-industrijskega pod- jetja v Brežicah.«

ENOSTAVNO

Upravnik neke opekarnе v bližini Novega mesta je bil izvoljen za delavskega inšpektorja. Mi pa predla- gamo, da bi morda tega upravni-ka izvolili tudi za predsednika upravnega od- bora in predsednika delav- skega sveta — če že ni predsednik sindikalne po- družnice...«

Bil sem žrtev prvoaprils- ke šale. V nebeškem in- formativnem uradu so mi povedali, da »Toti list« ne bo več izhajal zaradi po- manjkanja papirja. »No,« sem vzdihnil, »zdaj je po- čilo in moja zvesta dopis- niška kariera je dokončana. Mar bi dali »Totemu« samo del tistega papirja, ki so ga popisali za potrdila pri otroških dokladah, pa bi lahko izhajal brez skrbi še kakšnih sto let! Novica me je tako pretresla, da se ni- sem več lotil peresa. Pozne- je šele so mi povedali, da je bila vse skupaj potegav- ščina. »O, le naprej,« sem si zapel, »dokler je papirja kej.«

Glas pobožnih molitev in pesmi v velkonočni procesiji, ki se je vila v soboto skozi Ptuj, je srečno pris- pel v nebesa. Ravno tako tudi mogočna kanonada možnarjev in podobnih raz- strelilnih pripomočkov, ki so dva dni pretresali Ptuj in okolice v slavo božjo in pogin človeških ušes in udov. Vsi ti vzbuhli pa niso nič kaj razveselili nebeških prebivalcev in referent za dež se je pridušal (ker ima slabe živce), da iz protesta ne bo odprl deževnih za- pornic, kljub vsem procesijam in molitvam. Pač pa bodo uslišane vse prošnje belo oblečenih »devic...« Protestiramo!

Martin Vohljač, upokojenec v pokoju

TAKO SE SMEJEJO ŠVICARJI

— Na moderni umetniški razstavi.

— Moj oče tudi vedno trdi, da sem jaz kriv njegovih sivih las. Ne razumem, zakaj ne prizna, da se pač stara...?

REKLAMATIONEN

— Gospa, morda pa bi vas to zanimalo, da se je že 19 naših uslužbencev pritožilo zaradi vas?!

— Peter, saj te bom poročila, le nova očala si moraš kupiti!

— Tukaj piše, da se kip imenuje »Iskušnja«. Toda zakaj se imenuje »Iskušnja«, tega pa ne piše...

— Dajte, da premislim, draga gospodična Helena! Nekakšna zaposlitev bi se za vas v podjetju vendarle morala najti!

— Oprostite, kakšne cvetice pa se navadno kupi dekletu, ki si želi orhidej?

— Pogledj tovariš Aljoša, tukaj v časopisu piše, da 90 odstotkov ljudi v Evropi in Ameriki nima niti lastnega samovarja!

ŠKUKLIJAVI PEGAZ

UŽALJENIM VELIČINAM

Zaradi puščice je užaljen bedak, saj samemu sebi ne najde še cene. Veljave pa bil vedno je znak da vsaka puščica je le ne zadene. —ečko.

CEMU?

Cemu umetnina je tvoja pokveka? Zato, ker pri njej si — pozabil človeka. —ečko.

SUSNA LIRIKA

Prirode zakon je, da huđa suša pridelek zmanjša ali zamori, izjema častna je le lirski duša, ki prav ob suši — stokrat več rodi!

KOLEGA

Bilo je v stari Jugoslaviji ob sv. Treh kratjih. V neki ljubljanski krčmi je sedel v veseli družbi znani ljubljanski igralec Lipah. Otroci, ki so bili našemljeni v tri kralje, so gostom zapeli kolednico, nato pa od mize do mize pobirali napitnino. Ko so prišli do Lipaha, je ta obračal vse žepe, drobiža pa ni nikjer našel. Dečko, ki je igral zamorskega kralja, mu je dobrohotno dejal: »Eh, kar pustite, gospod Lipah, saj smo kolegi!«

VELIKO MAŠČEVANJE

Marko je naš splošno priznani Don Juan. Ob vsaki priliki ti rad postreže s kakšno pikantno zgodbo iz svoje dolgoletne prakse. Takrat, ko Marko pripoveduje svoja doživlja, ga moraš nehote zavidati: fant ima srečo! Bila sva skupaj na morju, jaz sem se dolgočasil ob večerih, Marko pa se je zapletal iz pustolovščine v pustolovščino. Zvečer, ko se je vrnil v hotel pozno ponoči, je pripovedoval o Francozinji, s katero se je dopoldne spoznal na plaži, zvečer pa je obhajal v tihih mesečnih noči ob morski obali, za jutri je imel zmenek z neko poročeno damo, katere mož ga je ljubosumno zasledoval, onadva pa sta mu jo pred nosom popihala v Opatljo itd. itd. — skratka; mi smo bledeli od zavisti, njegova slava pa se je širila in kmalu prestopila mejo našega mesta. Nekoč... sicer pa, dovolite, prav o tem sem vam hotel pripovedovati. Na neki zabavi smo imeli tudi povabljenega goste. Med temi je prišel v našo družbo tudi možakar srednjih let, zgovoren in zabaven. Kmalu smo bili vsi prijetno razpoloženi, pomalem smo pili, kramljali in večer bi nam prijetno minil, če...

No, Marko je bil v veliki formi. Tokrat nas je presenetil s pripovedovanjem napete ljubezenske dogodivščine, ki jo je doživel takoj po osvoboditvi v Murski Soboti. Na nekem plesu se je spoznal z očarljivo, temperamentno črnolasko, ženo uglednega meščana, ki je preplesala ves večer samo z njim. In ker je ljubosumni soprog napravil zaradi tega v dvorani skoraj škandal, sta jo zaljubljenca skrivaj pobrisala na njegovo stanovanje, kjer sta sproščeno uživala mlado ljubezen.

Tedaj je naš sosed pri mizi nenadoma nervozno vstal in s čudno spremenjenim glasom vprašal Marka: »All smem vedeti, kako je bilo ime tej dami?«

Marko se je odsotno nasmehnil: »Zakaj pa ne? Imenovala se je... imenovala se je... vraga! No, sedaj sem se spomnil — Etelka G.!« Neznanec je brez besede pristopil k Marku, mu divje prisolil tri klofute in se nato obrnil k prisenečeni družbi:

»Oprostite mi, toda ta dama je bila moja žena!« Marko se je pričel opravičevati: »Toda... toda, saj vse, kar sem vam sedajle pravil, sem si enostavno izmislil. Ne zamerite mi, cenjeni gospod, toda jaz v Murski Soboti sploh še nisem bil. Le ker nisem hotel razočarati prijateljev v njihovi veri, da sem Don Juan, sem si stvari kar sproti izmisljeval.«

Ko je Marko nato pogledal naše razočarane obraze, se je brez besede obrnil in odšel domov. Neznanec pa se je tedaj začel na ves glas krohotati. Začudeno smo ga gledali. Da se mu ni morda zaradi prevelikega razburjenja zmešalo?

Nekoliko si je oddahnil, potem pa pojasnil: »Ne zamerite mi, prosim, toda jaz sploh nisem iz Murske Sobotne, pa tudi poročen še nisem. Le nekdo je moral to vašemu Don Juanu storiti...«

Poslikano ZELJE

IN MEMORIAM

Peter Zgaga
iz province
me ustavil
Je enkrat:
Ouj, prijatelj,
kaj ti praviš,
si prečital
referat?
Citam knjige! —
Jaz mu pravim —
bral sem Marxa

Je petkrat.
On uradno,
brez zadrege:
Kaj ne bereš
referat?
Jaz življenje
višje cenim,
v njem sem našel
nov zaklad.
Peter Zgaga
me nahruli:

Ti zavračaš
referat?
Ljubi Zgaga,
ne prenesem,
da bi čital
vsak plakat!
Zgaga ježno
in z navdihom:
To je moj bil
referat!

VELIKE KONCESIJE

V zvezi s predlogi za reorganizacijo in decentralizacijo DOZ so napravili na direkciji v Beogradu svoj predlog. Z ozirom na to je dobil »Toti list« z najodgovornejšega mesta v DOZ naslednjo značilno izjavo:

— Mi smo pripravljene, da izobesimo pri nas novo napisno tablo, toda tovariši, s kakšnimi drugimi spremembami se absolutno ne moremo strinjati!

SLABO JUTRO...

Velikonočna nedelja zjutraj. Vaški mežnar sreča župnika, vsega pobitega.
— Dobro jutro, prečastiti. Kaj ste tako žalostni?
— Kaj ne bi bil, ko pa je artilerija odpovedala. Pa že tam, kjer je pokalo, je pokalo po naših...

VESELA ALELUJA

Močna potrošnja karbida bila je, (vse, kar ni dobro, je vedno najslajše!), v bolnici zdaj na račun aleluje nekaj brez prstov strašno jih vzdihuje.

MODERNE TEŽAVE

— Ni lepšega užitka kot potovati, na primer v inozemstvo...
— Ze mogoče, toda če pa moraš stalno biti na potovanju, to človeka le preutruji. Pogledj samo na primer mojega svaka!
— Ali je diplomat?
— Ne!
— Morda gospodarstvenik?
— Tudi ne!
— Potem pa je znanstvenik?
— Kje neki!
— Kakšen vražji poklic pa ima potem?
— Veste, on je — nogometar...!

ČASI SE MENJAJO...

Leto 1945

»Da bi jaz vstopil v zadrugo?« pravi Franci razburjen, »tega ne boste doživeli!«

Leto 1953

»Da bi jaz izstopil iz zadruge?« pravi Franci razburjen, »tega ne boste doživeli!«

OJ TE CENE...

— Pogledj, pa morda bi le lahko šla na morje na dopust! Saj imamo vendar tako znižano vožnjo na železnici!

— Železnica že, toda cene v hotelih! To je prav tako, kot če bi dobil popust za očala, kadar kupuješ avtomobil!

ŽIVIJO AIZEN ONI!

(Nekaj podatkov brez komentarja k vprašanju samoupravljanja železnice)

Sefi železniških postaj na neki progi v Sloveniji se peljejo na konferenco v Ljubljano. Pa jo ugane eden od njih:

— Na dnevnem redu konference sicer ni samoupravljanja železnice, toda prav gotovo bo na dnevnem redu samo opravljanje...

Zvečer istega dne pa sta se vračala s prvega dela te konference dva sindikalna funkcionarja železniških postaj. Ta dva pa sta jo uganila takole:

— Kadar imamo mi doma delovni sestanek, ima vedno šef prav. Kadar pa

imajo šefi sestanek, ima vedno prav direktor!

Na progi Lupoglav-Stalje je iztiril vagon. Ker bi bilo predrago vagon dvigniti, so speljali raje progo enostavno kar — okrog tega nesrečnega vagona.

Pri novi železniški postaji Raša ima telefonistka, uslužbena pri rudniški upravi, okrog 12.000 dinarjev plače. Prometnik iste postaje, uslužben pri železnici pa — okrog 8000.

Postajenačelnik železniške postaje Kamnik je dal ostavko na službo in položaj. Sel je za mizarja v Tovarno pohištva v Dupljo — ker bo tam mnogo bolje zaslužil...

MALCE ZMESANA JAJČNA JED

OZN: »Samo če ni zopet šlaprek...!«

Obmejna madžarsko - romunsko - bolgarsko - albanska jajca.

Sibirska jajca

Ceška jajca

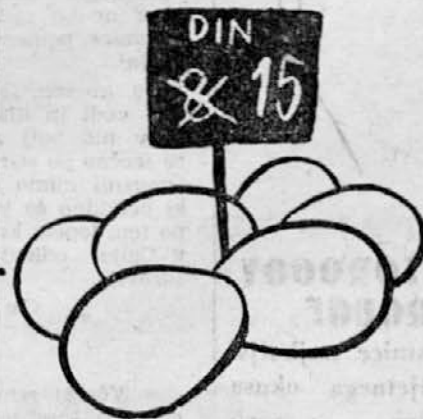
Dega-speri: »Čudno je to: kakorkoli kokodakam, vedno pridejo enaka jajca...?«

»Pa sem mislil, da pri nas ni več takšnih jajc!«

MacCartyjevo ameriško jajce.

Domača jajca.

SAM FURAL — SAM ZAFURAL

Direktor Tovarne mesnih izdelkov v Bohovi je v šestih sezonskih mesecih tako dobro gospodaril, da je napravil cele tri milijončke. To je toliko, da je delovni kolektiv nato v šestih mesecih, ko ni bilo sezone in ne več direktorja, to izgubo kril in še nekaj je ostalo.

— Hjal — je dejal tovariš bivši direktor, — lahko je njim, ko jih je toliko! Jaz pa sem kar sam fural fabriko...!

MALI OGLASI ZA VELIKE STVARI

»Z mlekom v borbo proti misticizmu« Praktična navodila, kako s posnetim mlekom po 30 din odvaditi ljudi praznovanja velike noči. Uspeh je zagamčen — še dojenčki bodo garantirano bruhalil! Izšlo v založbi nekega podjetja za promet z mlekom, ki iz skromnosti ne želi biti imenovano.

Iščem službo za neko našo odlično uslužbenko. Je izredno dobra moč in smo jo mi odpustili samo pomotoma. Cenj. ponudbe pa nikar ne pošiljajte na kakšno podružnico Narodne banke, ker tam odpuščajo prvenstveno mlajše moške moči, ki bodo šli v jeseni k vojakom.

Prepričala sem se,

da je
**ZLATOROGOV
ROUGE**

za ustnice najboljši
— prijetnega okusa
— trajen — v vsch
niansah

Mariborske

GUMIPETA POROČA

— Zavohal sem, da namerava ena od onih, ki se zabavajo v Vetrinjski ulici, na dopust čez mejo — najbrž na specializacijo. Pogruhtal sem, katera je to, jo zasledil in se ji prilopil neopazno za hrbet. Imel pa sem smolo — prav takrat je privozil mimo mestni avtobus in dvignil oblake prahu. Ko se je čez pet minut zopet zjasnilo, dekleta ni bilo nikjer več. Izginila je kot kafra. No, ko izvem kaj več, bom pa dvignil jaz oblake prahu...!

— Na dan prvega aprila sem prišel na sled ogromni

množici ljudi na Trgu svobode. Pomešal sem se med njih in čakal, čakal. Moj nos mi je takoj povedal, da bo tu nekaj zanimivega. Povpraševal sem mimogrede in zvedel, da vse čaka na amfibijske avtomobile iz Italije. Vzdržal sem do konca; točno čez eno uro in sedeminštirideset minut ni bilo nikogar več tam — ne ljudi, ne amfibijskih avtomobilov in moj nos je postal nekaj centimetrov daljši. Potolažil

sem se, ko sem zvedel, da so te amfibijske čakali tudi v Konjicah, kjer so celo po zvočnikih objavili prihod in so zato poklicani organi tudi prišli na cesto delat red.

— Na sledu sem tudi zanimivi tovarniški zadevi s čistim dobičkom 400.000 dinarjev, od katerih je direktor stisnil v žep 30 jurčkov, za delavce pa ni nič ostalo. Tam okoli voham še neke preveč zaračunane račune za okoli 90 milijončkov. Ko zavoham kaj več, pa napišem.

Gumipeta

Celjani so menda že sami ugotovili, da je bila moja izginitev prejšnji teden v zvezi s prvim aprilom. Nisem pa še izvedel, če spijo tudi člani upravnega odbora Društva prijateljev mladine svoje prvoaprilske spanje, kajti doslej se še niso prebudili!

Da se pa Celjani ne bi prevzeli, češ, da samo njih vlačim po zobeh, sem sklenil, da jo tokrat mahnem v sosednje Laško. V Laškem so me najprej veselo sprejeli s cvetjem in godbo. Ko pa so zvedeli, kaj bom o njih napisal, so mi brž zagrozili s sodnijo. Zato bom o njih raje napisal samo lepe stvari, kot na primer to, da so v Laškem doma silno iznajdljivi ljudje. V zdraviliškem parku tako pridno sekajo drevesa, katerih les baje prodajajo za hrbotom Angležev in Američanov na Kitajsko kot strateško sirovino, da bodo kmalu postali največji izvozniki v celjskem okraju. Slišal sem tudi, da so v bližini našli vrelce s tako čudovito zdravilno vodo, ki brez zdravnika ozdravi vsakega bolnika. Zato so tudi sklenili odpovedati stalnemu zdravniku in vzeti honorarnega. Ceneje jim to sicer ne bo prišlo, le čast (»honor« pomeni čast!) bo večja!

No, ko sem se okopal v tej vodi in nisem postal prav nič bolj zdrav, sem se srečno po »Grazerstraße« izmuznil mimo okupatorja, ki očitno še vedno straši po tem lepem kraju, domov v Celje, odkoder vas pozdravlja

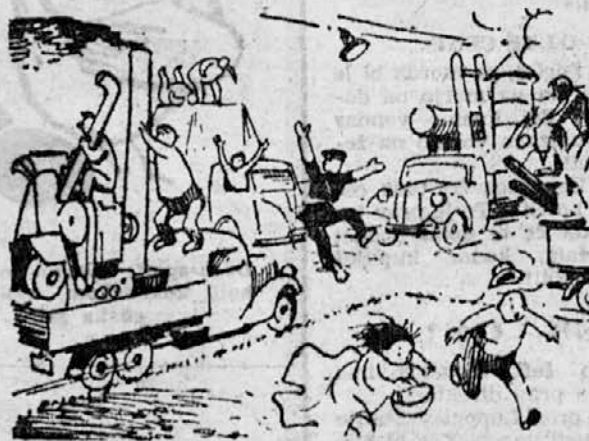
Celizelj, l. r. so se od razburjenja lasje permanentno naježili.

AKTUALNO STRELJANJE

— S Koreje?
— Ne, z velikonočnega streljanja.

Selitve tovarn v Celju

Kako si naš Jurček predstavlja težave pri selitvi celjskih tovarn...

RAZBURJENJE NA VISKU

V Maribora je opaziti čuden pojav: moške, ki jim stoje klobuki nekaj centimetrov nad glavo. Po daljšem ugibanju so ugotovili, da so omenjeni moški bralci »Večerovih« Tajnosti 24. septembra, katerim

RIBJA VEČERJA

— Včeraj sem v neki mariborski restavraciji jedel ribe, pa sem se skoraj zadavil!
— Beži no! Kaj je bilo toliko koščic?
— Tisto ravno ne! Pač pa sem med jedjo vprašal za ceno, pa se mi je zataknilo...

PRVOAPRILSKA

Kdo se je prvi v zanko aprilsko ujel?
Kdo se je prvi za šlagersko glasbo ogrel?
Komu idol je skrivaj opereta?
To je okoliška Ljudska prosveta!

»Na, freilhe fajertag, lipste frau Muršec! Kak ste se kaj meli cu ostern?«
»Obagensma mit ti ostern! Kaj te že mam od takih fajertagov — lauta pucceraj, pa drugega nič!«

»Jojojo, san šo zolhene cajtn! Rajn nobeniga frajtn nam nena frgunajo, majntraj!«

»Na, te pa si nah še furštelajte — na sam osterzamstog — glih sem žegn nesla caus, sem pegegnala na herngosi eno par pubecov v takih trajning hoznah. Kunt do ana k meni hcoj und zogt: Sprehans filajht tajt? — Na, hobi ksokt, niks dajč, hobi ksokt, kuhl-tajt!«

»Na, oba gens, frau Muršec, zo enterezant!«

»Und naha sem ga frogala, od keriga kraje te je. Hota ksokt, da je s Klognfurta, fusbaler! Jezasmarian-Jozef, hobi mi denkt, tu bi lahko anknipfala kakšno pecljongo za najlonštumfe pa švorckofel und ta voari šajsfrajndli ou cam.«

»Jo natirli, natirli! Kak pa te zunst!«

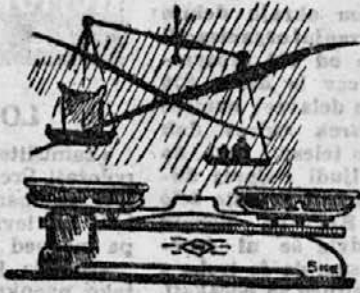
»Na, und denks ina — vi cuffajs, hota mi kfrokt, če čem meli kakšni fajercajk oda špilkoartn. Jo natirli, zelpstferšendli, hobi ksokt, blsn, hobi ksokt, maj Froncl si zovizo že dolgo cajta štela ene karte na pagata — tu pri nas krigma e niks — eniga fajercajka je pa žil tudl tak dolgo potreben, vajla mir e furt te cinda austa kuhl s šporgeta šlibien tut.«

»Jojojo, izioe voar, te monspilda!«

»Tonkšen, hobi azo tote-mu klognfurtlarji ksokt. To je šrekdih frajndliih fon ina, hobi ksokt, tu se pač zofort vidi, bos a fajna her iz Esterajha is! Jo kloar, hota ksokt naha, mir san jo kane palkaneza! Kost othundart dina, hotaksojt. Bos, hobi ksokt, bos kost othundart dina? Na, ta fajercajk, hota ksokt.«

»Boosa! Za tofi gnar krigns baj uns jo fir štik genau zolhene!«

»Hobi cam jo e ksokt! Nah hota oba ksokt, da je to ekstra fajzn zohn, zato ko ni palkaneziš, zato ko je to zohn is auslonda, direkcio s Klognfurta, hota ksokt. Und to pini vild vordn! — Se, rocpua, hobi ksokt, šaunga tea zi vajta kuman, hobi ksokt, zunst se že pustim auccigat, oba pri gnarji, se of, se auskštofia, hobi ksokt, to is kana caus...«

KONČNO!

Tehtnica za vsakogar. Lepa, moderna, trpežna, precizna, in kar je najvažnejše: tudi poceni!
Izdeluje jih pa:

Industrija kovinskih izdelkov
MARIBOR, CESTA ZMAGE 13

Nanuka, pomlad je tu!

Pohitiva tako, k trgovskemu podjetju »DOM« v Maribor, sicer bodo zaradi izredno konkurenčnih cen razprodali prispelo pošiljko novih vzorcev pomladanskega blaga, še preden bova tam!

Zaklade naše zemlje

odkriva novo 18-kilogramsko pnevmatično kladivo, ki se je v rudniku Mežica odlično obneslo. Tudi rezervne dele za pnevmatično orodje izdeluje

ZELEZARNA RAVNE
Ravne na Koroškem

kjer so razen tega začeli izdelovati tudi prvovrstne segmente in krožne žage za rezanje jekla, kolesne dvojce na koničnih valjčnih ležajih z osmi in ležaji za rudnike

Železarna Ravne

Ravne na Koroškem

SPORED KINEMATOGRAFOV V KRANJU

Kino Storžič: od 8. do 12. aprila 1953: »Pekel je razprodan«.

Kino Svoboda: od 9. do 12. aprila 1953: »Snežuljčica«.

Kino Zadrugnik: Začasno zaprto.

Pozor na matinee!

Prišel je čas izletov

IZKORISTITE UGODNO PRILIKO! * HITRO — UDOBNO — POCENI! * KAKO? — PO ZELJI! * KAM? — V NARAVO! * S ČIM? — Z MODERNIMI AVTOBUSI! * NA STAJERSKO (BORL ITD.), NA GORENJSKO NA PRIMORSKO, NA REKO IN PREDVIDOMA NA ZAGREBSKI IN LJUBLJANSKI VELESEJEM!

AVTOBUSNI PROMET MARIBOR

ŠPORTNIK KLJUŠE

HIPNOTIZER ALI MEDIJ?

Slovenski nogometni derby Odred—Branik se je končal s zmago Odreda. Govori se, da je igral pri Odredu deloma sodnik in nekaj članov Nogometne zveze Slovenije. Veliko senzacijo je vzbudil v Mariboru tek skozi mesto v soboto, ko je poštar komaj dohitel igralce Branika in jim izročil pred odhodom vlaka pismo Nogometne zveze Slovenije, da ne sme igrati Gajšek igralci v Ljubljani proti Odredu, ker je baje hote poškodovati teden dni prej igralca Odreda Klančičarja.

Naš znani hipnotizer Svengali se je oglašil v uredništvu »Totega lista« s prošnjo, da mu povedo ime člana NZS, ki je izjavil, da je Gajšek namerno poškodoval Klančičarja, dasi niti sodnik tekme Ljubljana—Maribor niti službujoči odbornik ne vesta o tem ničesar. Omenjenega člana NZS bi hipnotizer Svengali rad vzel v svojo skupino ali kot hipnotizerja, ali pa kot medija, če je kdo drugi preko njega prenesel to idejo na NSZ.

STARA RESNICA SE VEDNO NOVA

Rudar je premagal ljubljanskega Železničarja 3:0. V športu je vedno slabo, če neki trener daje vnaprej prognoze, kako bo njegovo moštvo premagovalo vsa slovenska moštva razen Odreda. Trener bi pa že moral poznati oguljeno resnico, da je žoga okrogla.

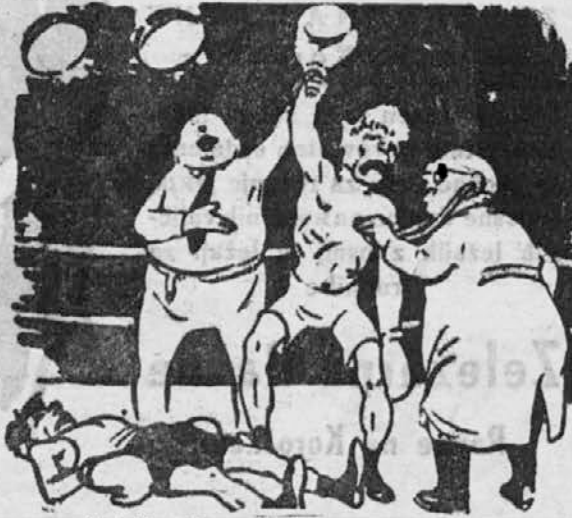
Sportni dopisnik, ki je bil na tekmi Rudar:Železničar, pravi, da je bil sodnik preoster, ker je izključil iz igre igralca, ki je namerno udaril nasprotnega igralca. Zanimivo bi bilo poročilo omenjenega dopisnika s kakšne tekme v prostem stilu rokoborbe. Sodnik Makovec jo je na tej tekmi izkupil, toda k sreči so bili reditelji, potem ko jo je izkupil, že na mestu.

NAŠ BOKS

Boksarski klub Branik prireja javne treninge, na katerih prikazuje gledalcem način treninga. Dobro bi bilo, če bi nekdo klubu javno prikazal, kako nastopati v hrvaško-slovenski ligi tako, da ne bi v več kategorijah izgubljal točke brez borbe, ker nima tekmovalcev. Pri sedanjih tehničnih stopnjah našega boksa in pri sedanjih kvaliteta našega boksarskega občinstva bi se morda le dalo dobiti še kakega pretepača v klub.

Zmaga in tuberkuloza

(Med nekaterimi boksarji razsaja tuberkuloza, ker hočejo shujšati tudi za 6 kg, da bi dosegli nižjo kategorijo)

Sodnik: »Zmagal je...«
Zdravnik: »Sedaj pa brž na Golnik!«

PRESENEČENJE

Crvena zvezda je že izgubila svojo prvo tekmo v Nemčiji in je baje razočarala. Nogometna zveza Jugoslavije je presenečena, ker je bila Crvena zvezda pred odhodom v inozemstvo sicer v slabi formi, toda od tega časa so že minili štirje dnevi.

GLOBOKO SO KORENINE

Delegati ligaških klubov so kritizirali Nogometno zvezo Jugoslavije, češ, da je preveč širokogrudna, ko dovoljuje klubom turneje po inozemstvu.

Klubi, ki prosijo za ta dovoljenja, pa seveda niso nič krivi, ker prosijo za dovoljenja le zato, da bi preizkusili kvaliteto NZS.

SVOBODA TOLMAČENJA

V krškem okraju deluje v telesnovzgojni organizaciji »Partizani« od 280 prosvetnih delavcev le deset, 270 prosvetnih delavcev namreč tolmači izrek »zdrav duh v zdravem telesu!« tako, da je treba ljudi najprej duhovno dvigniti in nato šele telesno. Ker pa popoln duhovni dvig še ni dosežen, je jasno, da je treba s telesno kulturo še počakati.

2 = 3?

Sportno stavo so izglasovali po veliki borbi v Zvezi športov Jugoslavije v razmerju glasov 9:5. Oni, ki so glasovali za športno stavo, pravijo večinoma, da športna stava sicer nima dobre vpliva pri vzgoji mladine, da pa škodujejo še bolj slabi filmi in detektivski romani.

Prenešeno na medicinsko polje bi se temu reklo: če razsaja kuga in kolera, naj razsaja še tifus!

»FAJERCAJG« IN DRUGE SLOVENSKE BESEDE

Avstrijski nogometaši so nas že drugič v zadnjem času obiskali v Mariboru in obakrat izgubili. Zadnje nedeljo smo se prepričali, da so športni stiki med obema državama koristni med drugim tudi zaradi tega, ker se avstrijski nogometaši učijo slovensčine, ko prihajajo v Maribor. Zadnje nedeljo so se na primer naučili dveh slovenskih besed in sicer »špilkarte« in »fajercajg«, ko so jih prodajali po mariborskih ulicah.

LOVSKA

»Zamislite se samo v moj položaj! Pred menoj je stal lev, za mano tiger, malo bolj na levi panter, desno pa medved...«

»Hudiča, kako pa si zašel tako naenkrat v živalski vrt?«

SOLIDNA POSTREZBA

Natakar negotovo pristopi k mizi, za katero sedi starejši bradat možakar in vlijudno vpraša:

»Oprostite, ali nista malo prej sedela tukaj neki starejši gospod in majhen fantek?«

»Da,« mu ta vlijudno odgovori, »to sva bila moj oče in jaz. Toda oče je, žal, medtem že umrl!«

GROZNJA

— Petrček, če boš še naprej poreden, te bom zaprla v kurnik!

— Saj me lahko, mama, ampak jaje ti jaz nesel ne bom!

POJ, SINKO!

Oče je imel sina, ki je močno jecjal. Le kadar je pel, mu je beseda gladko tekla. Nekež prihitel s preplašenim obrazom v hišo in poskuša očetu nekaj dopovedati, pa ne more. Oče se brž spomni in mu reče:

— Če ne moreš povedati, pa zapoj, sinček!

In sinko je res na ves glas zapel:

— Očka, očka, naš hlev goril!

TI NOVI

AVTOMOBILI...

— Pomisli, v Parizu so pred kratkim prodali enega Rembrandta za 200.000 in enega Gogha za 300.000 frankov!

— Da, da — te nove avtomobilske znamke so v inozemstvu res že strašno poceni!

POMLADANSKE SKRBI

— T... T... Tone, k... kaj p... p... pa p... p... počneš p... p... poleti...?

— Poletij? Na morje grem!

— N... n... nel Vp... vp... vprašati sem t... te hotel, k... k... kaj p... p... počneš p... poleti...?

— Saj sem ti povedal, da pojdem na morje, strela!

— N... n... nel Kaj p... p... počneš p... p... poleti, k... k... ko ti n... n... noge že zdaj tako smrdijo?

TOČI NATEČAJ ŠPORTNEGA ZNAČAJA

Od udeležencev IV. Totega natečaja športnega značaja jih je kar 84 uspelo pogoditi vseh 5 rezultatov narobe, kajti tri tekme zvezne lige zaradi gostovanja v inozemstvu sploh niso bile odigrane. Zreb je razdelil 6000 din naslednjim desetim: Karahmetoviču Rudiju, Ljubljana, Kržičeva 6, Macarolu Borisu, Kranj, Sejmišče 2, Skoku Jožetu, Ptuj, Ljutomerska 31, Kristanu Vladu, Jezersko nad Kranjem 32, Bežanu Francu, Murska Sobota, Agrarna 6, Vuku Albinu, Cirkovci, Dragonja vas 17, Framšku Francu, Maribor, Slan-drova 13, Srneb Minki, Maribor, Valvazorjeva 39, Vitku Vladu, Maribor, Miklošičeva 2 in Gorjanc Tanji, Maribor, Meljska 43.

ODREZEK šte. 5 za tekme 12. IV. 1953

Maribor: BRANIK - TEKSTILAC
Trbovlje: RUDAR - METALAC
Ljubljana: ZELEZNICAR - ŠIBENIK
Karlovac: SLAVIJA - PROLETER
Reka: KVARNER - ODRED
Skoplje: VARDAR - PARTIZAN
Split: HAJDUK - SARAJEVO
Zagreb: DINAMO - SPARTAK
Beograd: BSK - ZAGREB
Zagreb: LOKOMOTIVA - VELEZ
Maribor: BRANIK - KRIM (rokomet, moški)
Celje: ZSD CELJE - BRANIK (rokomet, ženske)

Prilimek in ime:

Kraj:

Ulica in hiš. št.:

Odslej si bodo nagrado 6000 din razdelili tisti, ki bodo zadeli vseh 12 rezultatov narobe, v kolikor jih seveda ne bo več kot 10. V tem slučaju bo 10 dobitnikov zopet odločil žreb. Odrezke sprejema uprava »Totega« v Mariboru in podružnice »Večera« zunaj Maribora do 12. ure v soboto.